

פורים - אכתי עברי דאחוורוש אן

1. רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הילכה יח

חשתת הראב"ד

"כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידיין ליבטל ליבטל". א"א דבר הדיוווטות הווא זה, כי לא יבטל ספר מכל הספרים שאין ספר שאי בו למוד, אבל כך אמרו אפילו יבטלו שאר ספרים. מליקות בהם מגילה לא תבטל שבעל פה שאינו בטליין לעולם, ועייף שכל זכרון מליקותאותה באצורה.

הצורות יבטל שאמר (ישעיהו ס"ה) "כי נשכחו הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרים".

2. מסכת מגילה דף יג עמוד ב
 "וזיאמר המלך להמן הכסוף נתון לך והעם לעשותתו בו כתוב בעיניך", אמר רבי אבא:
 משל דאחוורוש והמן למה הדבר דומה? לשני בני אדם, לאחד היה לו תיל בתוך שדהו, ולאחד היה לו חירץ בתוך שדהו, בעל חירץ אמר: מי יתן לי תיל זה ברדיים!
 בעל התיל אמר: מי יתן לי חירץ זה ברדיים! למים נודוגו זה אצל זה, אמר לו בעל חירץ לבעל התיל: מכור לי תילך! - אמר לו: טול אותה בחنم, והלוואי!

3. מסכת מגילה דף יט עמוד א

משנה... ומחייב קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו רבי מאיר אומר: כולה, רבי יהודה אומר: מ"איש יהודי". רבי יוסי אומר: מ"אחר הדברים האלה".
 מהיכן קורא אדם את המגילה וכו'. תניא, רבי שמעון בר יוחאי אומר: מ"בלילה החואה". אמר רבי יוחנן: וכולן מקרא אחד דרישו: "ויתכתב במסטר המלכה... ומרדי כי היחוי את כל תקף".
 במסטר מאמר כולה - תוקפו של אחוורוש, ומאן דאמר מאיש יהודי - תוקפו של מרדכי, ומאן דאמר מאחר הדברים האלה - תוקפו של המן, ומאן דאמר מביליה החואה - תוקפו של נס.

4. מסכת מגילה דף יד ע"א
 תנגו רבנן: ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרה מגילה. מי דרשו? אמר רבי חייא בר אבון אמר רבי יהושע בן קרחה: ומה מעבדות לחירות אמרין שירה - ממייתה לחיים לא כל שכן? - אי היכי היל נמי נימא! - לפि שאין אמרים היל על נס שבתוכה לארץ -

יציאת מצרים דנס שבתוכה לארץ, היכי אמרין שירה? - כדתניא: עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל הארץ לומר שירה. משנכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארץ לומר שירה. רב נחמן אמר: קרייתא זו הלילא, רבא אמר: בשלמא התם (תחלים ק"י). תללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, אלא הכא - תללו עבדי אחוורוש? אכתי עבדי אחוורוש אן. - בין לרבע בין לרבע נחמן קשייא: והוא תניא, משנכנסו לאرض לא הוכשרו כל הארץ לומר שירה, בין שגלו - חזון להכשין הראשון.

5. מגילה דף יא עמוד א
 "הוא אחוורוש" - הוא ברשע מתחילה ועד סופו. (במדבר ל') הוא עשו - הוא ברשע מתחילה ועד סופו, (במדבר כ"ז) הוא דtan ואבירם - han בשען מתחילה ועד סופן. (דברי הימים ב' כ"ח) הוא המלך אחוי - הוא ברשע מתחילה ועד סופו. (דברי הימים א' א') אברהם הוא אברם - הוא בצדקה מתחילה ועד סופו, (שמות ו') הוא אהרן ומשה - han בצדקה מתחילה ועד סופן.

7. מסכת מגילה דף ז עמוד א

אמר רב שמואל בר יהודה: שלחה להם אסטור לחכמים: קבעוני לדורות! שלחו לה: קנאת את מעוררת עליינו לבין האומות. שלחה להם: כבר כתובה אני על דברי הימים למלכי מדי ופרס. רב ורב חנינא ורבי יוחנן ורב חייבא מתנו. בقولיה סדר מועד כל כי האי זונא חולופי רבי יוחנן ומעיל רבי יונתן: שלחה להם אסטור לחכמים: כתובני לדורות. שלחו לה: (משלוי כיב) תלא כתובתי לך שלישים, שלשים ולא רביעים. עד שמצווא לו מקרא כתוב

בתורה (שמות י"ז) כתוב זאת זכרו בספר, כתוב כאן ובמשנה תורה, זכרו מה שכתוב בנבאים, בספר מה שכתוב במגילה. כתנאי: כתוב זאת מה שכתוב כאן, זכרו מה שכתוב בנבאים, זרבי רבי יהושע. רבי אלעזר המודעי אומר: כתוב זאת מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרו מה שכתוב בנבאים, בספר מה שכתוב במגילה.

6. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף טז עמוד א

ותאמר אסטור איש צד ואובי המן הרע הזה אמר רבי אלעזר: מלמד שהיתה מחווה כלפי אהשוווש, ובא מלאך וستر ידה כלפי המן. והמלך כס בחמותו וגוי והמלך שב מגנת הביתן, מקיש שיבת לkindה, מה קימה בחימה - אף שיבת בחימה, דАЗול ואשכח למלacci השרת דאיידמו ליה בגבוי וקא עקי לאליני דבוסטני, ואמר להו: מי עובדייכו? אמרו להו: דפקדינן המן. אתה לביתיה - והמן נפל על המטה, נפל נפל מביעי ליה. אמר רבי אלעזר: מלמד שבא מלאך והפילו עליה. אמרו: ווי מביתה ווי מברא. ויאמר המלך הגם לכובש את המלכה עמי בבית.

8. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף טז עמוד א

לך כנוס אל כל היהודים וגוי,
עד אשר לא כדת, אמר רבי
אבא: שלא כdot היה, שבכל
יום ויום עד עכשו - באונס,
ועכשו - ברצון. וכאשר אבדתי
אבדתי - כשם שאבדתי מבית
אבא כך אובד ממן.

9. ויקרא כמה (וילך)
פרק י' פ

איך כמי ימאות כמי
סיאן ?כיה מאמלאן
קמת se סתת היה
ונחן INKN INKA
נקין

10. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ז עמוד ב

אמר רבי יוחנן: ושניהם מקרא אחד דרוש: בכל שנה ושנה. רבי אליעזר ברבי יוסי סבר: בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לשבעט - אף כאן אדר הסמוך לשבעט, ורבנן שמעון בן גמליאל סבר: בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לניסן - אף כאן אדר הסמוך לניסן. בשלמא רבי אליעזר ברבי יוסי - מסתבר טעונה, דין מעבירין על המצות, אלא רבנן שמעון בן גמליאל מאי טעונה? - אמר רבי טבי: טעונה דרבי ישמעון בן גמליאל מסמך גואלה לגאולה עדיף.

11. רמב"ם הלכות סוטה פרק ד הלכה א
בחמשה עשר באדר נפנין בית דין לצרכי הרכבים ובודקין על הרואיה לשותות לחשקתה ועל הרואיה
לקנא לה ולהוציאיה بلا כתובה לקנא לה ולהוציאיה, ובכל זמן משקן את השותות.